

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

24 maart 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de benaming 'Brxlbravo'

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het ontwikkelen van taalmodules Nederlands in de gezondheidszorg voor de Brusselse ziekenhuizen

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het aanwenden van middelen uit het Vlaams Brusselfonds voor het lokaal sociaal beleid te Brussel

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Donderdag 24 maart 2005

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 9.32 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de benaming 'Brxlbravo'

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Linter tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de benaming 'Brxlbravo'.

Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, van 25 tot 27 februari vond in Brussel het Brxlbravo-festival plaats. Het festival beperkte zich niet tot activiteiten binnen vier muren, ook op straat was er van alles te beleven. Er waren tientallen artiesten en activiteiten op tientallen locaties.

Op de website van Brxlbravo vinden we niet alleen een waslijst van plaatsen en activiteiten, maar ook een lange lijst partners die hieraan steun verleenden, waaronder diverse overheden zoals de VGC, de Cocof, de Communauté française, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, uzelf dus.

Wat me meteen opviel, was de benaming van dit festival, en dan meer bepaald de verwijzing naar de afkorting BXL. Niet alleen in de naam van het feest komt deze afkorting voor, ook op de openingspagina van de website staat er poëzie te lezen

waarin Brussel, in het Frans weliswaar, steevast BXL wordt genoemd.

Mijnheer de minister, welke steun hebt u gegeven aan dit festival? Zouden activiteiten met steun van diverse overheden niet beter opteren voor het officiële BRU als afkorting waar beide taalgemeenschappen zich in kunnen vinden? Gaat u als Vlaams minister van Brussel akkoord met het systematisch gebruik van BXL als het over Brussel gaat, terwijl deze afkorting duidelijk verwijst naar Brussel als Franstalige stad? Hebt u reeds initiatieven genomen om deze afkorting in de toekomst te vermijden voor festiviteiten waaraan u steun verleent?

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Ik vind Brxlbravo een fantastisch project dat uitstraling geeft aan Brussel zoals wij Brussel echt graag zien. Mevrouw Van Linter, nog niet zo lang geleden trok een partijgenoot van u hard van leer tegen bepaalde culturele instellingen als zouden die elitair zijn. De heer Arckens richtte zijn pijlen op de KVS die door zijn programmatie geen Vlaamse instelling zou zijn. In de eerste paragraaf van uw vraag om uitleg geeft u duidelijk aan dat de Brusselse instellingen en kunstenaars het ongelijk daarvan hebben aangetoond.

U zegt onder meer dat Brxlbravo zich niet beperkte tot activiteiten binnen vier muren. Het hele weekend lang kleurde dit artistieke feest de straten tussen de verschillende plekken waar activiteiten plaatsvonden: artistieke parcours, fietstochten, een groene soepcaravan, enzovoort. Ook voor de

Glorieux

kinderen en hun ouders viel er heel wat te beleven: van een heuse kindercinema tot theater-, film- en architectuurworkshops, een dansnamiddag voor de hele familie, enzovoort.

Als ik dit lees, kan ik enkel besluiten dat u laaiend enthousiast bent over het initiatief. Ik vraag me dan ook af of we niet bezig zijn spijkers op laag water te zoeken door de benaming Brxlbravo aan te grijpen om de betrokkenheid van de Vlaamse Regering bij dit project in vraag te stellen. Ik denk trouwens dat Bruxelles meer nog dan Brussel verwijst naar de oorspronkelijke Vlaamse benaming van de stad, Broekzele. Laat ons dan ook niet struikelen over de afkorting BXL bij een dergelijk fantastisch initiatief.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Brussel wordt in het Frans gemeenzaam afgekort als BXL. In het Nederlands is er het meer ongebruikelijke BRSSL. Ik vind de BRXL dan ook een mooi compromis.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, niemand betwist het project op zich en dat is een goede zaak.

Toen ik de benaming voor het eerst zag, stelde ik me dezelfde vraag. Ik kom nog net uit een generatie waarbij de X uit BXL agressief tegen de Vlamingen werd gebruikt. Wie toen met een sticker BXL rondliep, was niet zozeer voor Brussel maar vooral tegen de Vlamingen in Brussel, waar het FDF natuurlijk op teerde.

Het is echter een te mooi project om het kind met het badwater weg te gooien. Toch zal ik wijzen op die gevoeligheid. Mijn adjunct-kabinetschef, die mede-initiatiefnemer was van Brxlbravo, wijst op een schilderij van Pieter Bruegel de Oude in het Broodhuis, 'Zicht op Brussel'. Dat was op een bepaald moment de benaming van Broekzele. Het lijkt me echter beter de X te recupereren in plaats van de SS. Ik pleit dan ook voor een goed compromis voor de toekomst. Het lijkt me trouwens geen probleem om de twee benamingen te gebruiken: BRSSL en BXL.

In alle eerlijkheid moet ik echter toegeven dat ik uw vraag begrijp. Ik had in een eerste reflex dezelfde reactie. Laat ons echter vooral kijken naar de inhoud van het project. Het was een schitterend project dat beslist navolging verdient.

Wij hebben 50.000 euro steun toegekend aan dat project. De meeste steun kwam van de Vlaamse Gemeenschap. Alle verenigingen die deel uitmaken van het Brussels Kunstenoverleg zijn Vlaamse instellingen die rechtstreeks worden gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, ik ben tevreden met uw antwoord. Ik wil de draagwijdte en de kwaliteiten van het project niet ontkennen, maar de BXL die ook in de publiciteitscampagnes werd gebruikt, kwam me nogal agressief over. Ik ben dan ook blij dat u een compromis zult zoeken voor de toekomst.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het ontwikkelen van taalmodules Nederlands in de gezondheidszorg voor de Brusselse ziekenhuizen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gatz tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het ontwikkelen van taalmodules Nederlands in de gezondheidszorg voor de Brusselse ziekenhuizen.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de Huizen van het Nederlands zorgen in Vlaanderen voor de coördinatie van de taallessen in hun regio. Het Huis van het Nederlands in Brussel heeft daarnaast nog twee andere specifieke taken: kwaliteitsverbetering van het taallessenaanbod en taalpromotie. Mijn vraag gaat vooral over die tweede specifieke taak. Zo

Gatz

werd onlangs een actie ondernomen om de winkeliers van de Nieuwstraat lessen Nederlands op maat aan te bieden. Met enig succes, zo blijkt.

Naar verluidt zijn er binnen het Huis van het Nederlands plannen om een taalmodule Nederlands te ontwikkelen in de gezondheidszorg, specifiek voor de Brusselse ziekenhuizen. Taalmodule moet hier ruim worden opgevat. Naast de eigenlijke taallessen gaat het ook over conversatietafels, aanduiding van taalcoaches, randanimatie, enzovoort. Daarmee kan het Huis van het Nederlands een actieve bijdrage leveren om de dienstverlening in het Nederlands in de Brusselse ziekenhuizen te verbeteren. Die service is immers in grote mate voor verbetering vatbaar.

Uiteraard gebeurt een en ander op vrijwillige basis. Dokters, verplegend en ander personeel kunnen via een taalpakket op maat hun kennis van het Nederlands, specifiek voor de medische sector, opkrikken. Dit alles gebeurt in het belang van een kwalitatieve gezondheidszorg, klantvriendelijkheid en respect voor de patiënt.

Mijnheer de minister, hoe ver staat het met dit project? Wie zorgt waarvoor? Idealiter zou de Vlaamse overheid en/of de VGC moeten zorgen voor de ontwikkeling van de taalmodule via de expertise van het Huis van het Nederlands. De GGC die bevoegd is voor de werking van de Brusselse ziekenhuizen, zou de implementatie van die modules moeten financieren. De investering en de ontwikkeling van de modules zouden dus met Vlaams geld gebeuren, de werking zou worden betaald met Brussels geld.

De GGC heeft al een aantal jaren middelen ingeschreven in haar begroting voor taallessen en vorming. Het is nog de vraag of daar voldoende mee is gebeurd. Verloopt op dit ogenblik alles volgens plan? Zijn er nog andere methodes denkbaar? Waar liggen eventuele knelpunten? Wanneer mogen we de eerste taalmodules in de Brusselse ziekenhuizen verwachten?

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Ik sluit me aan bij de vraag van de heer Gatz, in die zin dat ik het

zeer belangrijk vind dat Nederlandstaligen in hun eigen taal kunnen worden verzorgd.

Ik heb echter een aantal bedenkingen. De GGC heeft in haar begroting inderdaad voorzien in middelen voor taallessen en vorming. Aangezien het echter over bi-communautaire instellingen gaat, lijkt het me niet nodig dat de Vlaamse Gemeenschap geld pompt in dit project. Bij de aanwerving van personeel moeten de taalwetten worden nageleefd. Het lijkt me niet de taak van de Vlaamse Gemeenschap om het verplegend personeel op dat ogenblik nog Nederlands te leren. Als het gaat over andere Franstalige ziekenhuizen die niets met de GGC te maken hebben, dan moet volgens mij de Franse Gemeenschap een inspanning doen.

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt terzake?

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: De taalproblematiek van de Brusselse ziekenhuizen is een oud zeer. Misschien kan een taalmodule via het Huis van het Nederlands dan ook een goede zaak zijn.

Ik heb daar echter twee vragen bij. Ten eerste, in hoeverre wordt hier samen met de ziekenhuizen gewerkt? Ziekenhuizen ervaren het gebrek aan de Nederlandse taalkennis van hun personeel ook vaak als een probleem. Zij zijn soms ook zelf op zoek naar een oplossing. Zo wordt in het Brugmannziekenhuis gewerkt aan een planning over taalvaardigheid.

Ten tweede stelt de heer Gatz een cofinanciering voor tussen de Vlaamse overheid en/of de VGC en de GGC. Ik vind het goed dat deze zaak in het Vlaams Parlement wordt besproken, maar het zijn vooral onze collega's in Brussel die de zaak moeten verdedigen in de GGC. Ik heb echter gehoord dat er meestal niet veel aanwezigen zijn op de raad van de GGC. Daardoor is de Vlaamse Gemeenschap binnen de GGC niet zo gekend, en zoals we weten is ongekend ook onbemind. Nochtans moet de bi-communautaire sector gebruikmaken van het beste dat de gemeenschappen te bieden hebben. Momenteel is er een duidelijk gebrek aan dynamiek. Misschien kan die taalmodule voor de Brusselse ziekenhuizen enig soelaas bieden. Mijnheer de minister, want denkt u hierover?

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: We moeten een onderscheid maken tussen de ziekenhuizen met een bi-communautair karakter zoals bijvoorbeeld het Sint-Elisabethziekenhuis en de Iris-ziekenhuizen die zijn onderworpen aan een strikte taalwetgeving. Ik weet niet of ook in de taalmodules dat onderscheid wordt gemaakt.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, een versterking van de positie van het Nederlands in de Brusselse ziekenhuizen is een gigantische uitdaging. Het Huis van het Nederlands stemt zijn actieradius af op het ontwikkelen van acties die de kennis en het gebruik van het Nederlands vergroten op terreinen waar de Nederlandstalige gebruikers in hun eigen taal terecht moeten kunnen. We hebben een aantal beroepscategorieën vooropgesteld waar het brede publiek op regelmatige basis mee te maken heeft. Het is de bedoeling dat het Nederlands in die categorieën een stevigere positie krijgt, door hen op een doeltreffende en pragmatische manier de taal aan te leren.

Naast het klassieke taalonderricht zijn er extra stimulansen bijvoorbeeld het opzetten van randanimatie, het bieden van een degelijke omkadering, enzovoort. Er worden ook inspanningen gedaan om de zichtbaarheid te vergroten via aangepaste campagnes.

Bij projecten proberen we niet alleen de Nederlandsonkundigen een taal aan te leren, we proberen ze samen te brengen met Nederlandstaligen zodat er voldoende oefenmomenten zijn. Het project voor winkeliers in de Nieuwstraat heeft aangetoond dat er ook campagne moet worden gevoerd voor de Nederlandstaligen om hun eigen taal te gebruiken. Op het moment dat winkeliers moeite doen om Nederlands te praten, zijn Nederlandstaligen te snel geneigd om over te schakelen naar het Frans. Dat hebben we ontdekt in het eerste project, Nederlands in de winkelstraten.

In de gezondheidssector en zeker bij de dringende medische hulp en voor de MUG-problematiek is de situatie anders. Tweetaligheid bij de spoeddiensten van de Brusselse ziekenhuizen is een absolute noodzaak.

De Vlaamse Gemeenschap moet inspanningen leveren om die tweetaligheid af te dwingen en te bevorderen. De wettelijke regels inzake taalwetgeving zijn federale materie, maar de Vlaamse Gemeenschap kan wel de tweetaligheid bevorderen. Het Huis van het Nederlands zal bij het bevorderen van de tweetaligheid bij de spoeddiensten instaan voor de ontwikkeling van de nodige taalmodules. Mijnheer Gatz, dat is ook wat u voorstelt.

Het Huis van het Nederlands is gebaseerd op drie pijlers. De eerste is gemeenschappelijk voor alle Huizen van het Nederlands in Vlaanderen en gaat over de taalleercapaciteiten en het screenen van het taalniveau van de betrokken personeelsleden. Voor deze pijler is de Vlaamse Gemeenschap verantwoordelijk. De tweede pijler, waarvoor de Vlaamse Gemeenschapscommissie verantwoordelijk is, is de financiering van de knowhow inzake ontwikkeling en implementatie van de taalbeleidplannen en het lesmateriaal. De derde pijler is de taalpromotie, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap verantwoordelijk is.

Ook de algemene coördinatie van het Huis van het Nederlands is een zaak van de Vlaamse Gemeenschap. We coördineren het hele project, organiseren het nodige overleg, zorgen voor de financiële middelen, spreken de taalaanbodverstrekkers aan en volgen de initiatieven verder op.

In een eerste fase werken een zestal ziekenhuizen mee aan het project. Een aantal eigenaardigheden vallen onmiddellijk op. Het zijn zes ziekenhuizen met een MUG-eenheid: Brugmann, Sint-Pieter, Erasmus, Sint-Elisabeth, het AZ-VUB en Saint-Luc. Er zijn unicommunautaire Nederlandstalige ziekenhuizen bij betrokken, bijvoorbeeld het AZ-VUB, en Saint-Luc is unicommunautair Frans-talig. Een aantal andere ziekenhuizen zijn hoe langer hoe meer goed tweetalig. Op enkele jaren tijd voeren de Europaziekenhuizen, waar onder meer Sint-Elisabeth deel van uitmaakt, een forse inhaaloperatie door. Een aantal ziekenhuizen die tot de Iris-koepel behoren, de OCMW-ziekenhuizen, – die perfect tweetalig moeten zijn en waarop de taalwetgeving van toepassing is – zijn niet tweetalig. Brugmann en Sint-Pieter zijn twee voorbeelden.

Het is interessant vast te stellen dat in de groep van zes ziekenhuizen verschillende statuten aan-

Anciaux

wezig zijn. We kunnen de vraag stellen waarom we taallessen moeten organiseren in het AZ-VUB. Het AZ zal uiteraard niet ingeschakeld worden om er taallessen te geven. Dat is niet nodig aangezien het personeel het Nederlands machtig is, maar het AZ kan – als praktijkbeheerder – een goede partner zijn bij het ontwikkelen en coördineren van het opzet.

Dit project kan uiteraard enkel succesvol worden uitgevoerd indien de verschillende partners en de bevoegde overheden de nodige medewerking en financiële bijdragen leveren. We mogen er natuurlijk niet van uitgaan dat de Vlaamse Gemeenschap als enige instantie de kosten van het realiseren van de tweetaligheid in Brussel moet dragen. Dat zou vrij absurd zijn.

Bij de lancering van het project inzake het gebruik van het Nederlands in de winkelstraten, in augustus 2004, heeft een Franstalige – maar voor het overige zeer aangename – schepen van de stad Brussel een schitterende oplossing gesuggereerd. Volgens hem zou het Huis van het Nederlands alle taallessen voor het administratief personeel van de stad Brussel moeten organiseren. Ik heb onmiddellijk de puntjes op de i gezet: de Vlaamse Gemeenschap wil deze lessen gerust organiseren, maar het Brusselse stadsbestuur zou dan wel voor de financiering moeten instaan.

Wat dit project betreft, is er geen discussie. De inbreng van de Vlaamse Gemeenschap blijft beperkt tot de coördinatie en tot de rol die het Huis van het Nederlands normaal speelt. Het Huis van het Nederlands zal lessen aanbieden. De gebruikers en hun verschillende overheden zullen de kosten vergoeden.

De Vlaamse Gemeenschap en, in mindere mate, de VGC spelen als partners een rol in de uitvoering van het taalpromotiebeleid. De GGC, verantwoordelijk voor de Brusselse bicommu-nautaire ziekenhuizen, en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, verantwoordelijk voor de organisatie van de dringende medisch hulp, en minister Demotte, verantwoordelijk voor de dringende medische hulp, hebben in middelen voorzien. De brandweer viel vroeger onder de bevoegdheden van een Vlaams lid van de regering van het Brus-

selse Hoofdstedelijke Gewest. Minister Cerexhe, die hiervoor nu bevoegd is, zet de ingeslagen weg voort en heeft hiervoor alvast middelen vrijgemaakt. Al deze overheden zijn aangesproken om het project gemeenschappelijk te ondersteunen. De financiële lasten worden verdeeld en de hulp bij de verdere implementatie van de projectresultaten wordt gewaarborgd. Ik sta zelf in voor de coördinatie.

We werken met een aantal overheden samen. Eigenlijk stel ik nu voor het eerst een Franstalige bereidheid vast om mee te werken. Als de nood het hoogst is, is de redding nabij. We moeten samen aan de kennis van het Nederlands in deze sector werken.

De ziekenhuizen en de brandweer gelden als werkgever van een gedeelte van de ambulanciers. Zij moeten samen nadenken over het opstellen van taalbeleidsplannen, meewerken aan de implementatie van een aantal zaken en de deelname van het personeel aan de lessen of aan de andere in het kader van het project georganiseerde activiteiten faciliteren. De taalaanbodverstrekkers moeten actief aan de realisatie van een gezamenlijk aangepast en geconcentreerd aanbod meewerken. Ze moeten tevens meewerken aan de ontwikkeling van specifiek lesmateriaal en aan de evaluatie en eventuele bijsturing van het project. Het gaat hier niet om het Huis van het Nederlands, dat voor de ontwikkeling en de coördinatie instaat, maar wel over de privé-talenscholen en over de VDAB.

De komende maanden, van april 2005 tot juni 2005, zal heel wat voorbereidend werk worden verricht. De concrete noden op de werkvloer in de ziekenhuizen en bij de brandweer moeten nader worden onderzocht. De taalaanbieders, de ziekenhuizen en de brandweer moeten hiervoor in overleg treden. De taalbeleidsplannen moeten, samen met de ziekenhuizen en met de brandweer, verder worden uitgewerkt. Het aanbod moet, samen met de geïnteresseerde taalverstrekkers, nauwkeuriger worden afgestemd. We moeten nagaan op welke wijze deze taallessen tot het verkrijgen van een Selor-attest kunnen leiden. Met het oog op taalpremies en andere vergoedingen zou dit aspect van de zaak in de toekomst nog een stuk belangrijker kunnen worden. We moeten financiële incentives zoeken die in het kader van dit project kunnen worden gehanteerd.

Anciaux

Gedurende de maanden juli en augustus van dit jaar zullen de betrokken ziekenhuizen en brandweerkorpsen over het aanbod worden ingelicht. De kandidaat-cursisten zullen worden gescreend om hun huidig niveau en de te leveren inspanningen te bepalen.

In september 2005 zal het project op een nauwkeurig afgestemde en zichtbare wijze van start kunnen gaan. Aangezien we momenteel grondig werk leveren, verwacht ik hier veel van. Het gaat hier niet om een vrijblijvend aanbod. Verschillende overheden participeren aan een project dat door de Vlaamse Gemeenschap en door mezelf wordt gecoördineerd. Ik heb niet het gevoel dat we hier strijd leveren, ik geloof veeleer in de opbouw van een partnership.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik wist niet dat het project al zo'n concreet stadium heeft bereikt. Dit is uiteraard een goede zaak.

Ik wil hier even verduidelijken dat een aantal zaken in mijn ogen niet tegenstrijdig zijn. We moeten de naleving van de bestaande wetten afdwingen. We moeten voor de spoeddiensten zelfs een aantal nieuwe wetten creëren. Indien we een manier vinden om de dienstverlening in het Nederlands in een aantal ziekenhuizen te verbeteren, ben ik ook tevreden. De manier waarop we de dienstverlening verbeteren, is voor mij van ondergeschikt belang. Zoals iedereen allicht al weet, ben ik op dit vlak vrij pragmatisch ingesteld.

Wat de medewerking van de Brusselse instellingen betreft, wil ik er nog even op wijzen dat hierover in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad in het verleden reeds vragen zijn gesteld. Er is al meermaals over de rol van de GGC gediscussieerd. Op dit punt moeten we met andere woorden waakzaam blijven. Ik kan me evenwel niet inbeelden dat de recent verkozen leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad hun waakzaamheid zullen laten verzwakken.

Door middel van de subsidiëring van de brandweer voor het verlenen van dringende medische hulp draagt het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest

een steentje bij. De financiering van taallessen voor de ziekenhuizen door de bicommunautaire overheid blijft bij mijn weten niet beperkt tot de Iris-ziekenhuizen. Als ik goed ben ingelicht, geldt dit voor alle ziekenhuizen. Er is op dit vlak voor een algemene aanpak gekozen. Wie taallessen nodig heeft, kan die lessen krijgen.

Tot op heden hadden een aantal instanties een excuus om bepaalde zaken niet te doen. Het aanbod was versnipperd en de kwaliteit was niet steeds even hoog. Het Huis van het Nederlands wil dit gat opvullen. Het is uiteraard niet de bedoeling, zoals de door de minister aangehaalde Franstalige schepen suggereerde, dat Vlaanderen de tweetaligheid van Brussel betaalt. Indien we 10 percent van de taallessen met behulp van het budget voor ontwikkeling kunnen betoelagen en indien de Brusselse overheden zelf 90 percent van de taallessen op het terrein geven, kunnen we besluiten dat we goed bezig zijn. We zullen in september 2005 op het terrein kunnen vaststellen hoe alles verloopt. De uitgangspunten zijn in elk geval goed.

Ik heb nog een laatste vraag. Als ik het goed heb begrepen, gaat het om de spoeddiensten van zes ziekenhuizen. Waarom wordt het aanbod op de spoeddiensten van deze ziekenhuizen afgestemd, en niet op de ziekenhuizen in het algemeen?

Minister Bert Anciaux: Dit is een kwestie van prioriteiten. Mijns inziens vormt het zorgen voor tweetalig personeel voor de MUG-diensten momenteel de hoogste prioriteit. We weten tot welke droevige gevolgen de niet-naleving van de taalwetgeving door deze diensten kan leiden. We beginnen met deze MUG-diensten, maar het is wel degelijk de bedoeling om het aanbod nadien uit te breiden.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Ik zou graag nog een laatste opmerking over de positieve samenwerking maken. Ik heb nog een kleine suggestie. De minister heeft het daarnet over de inbreng van de Vlaamse Gemeenschap gehad. De Vlaamse Gemeenschap zal voor de coördinatie en voor de omkadering van het hele project instaan. Hij heeft daarbij naar de campagne voor het gebruik van het Nederlands in de winkelstraten verwezen.

Van Linter

Tijdens deze campagne zijn de Nederlandstaligen aangespoord om Nederlands te spreken. Mijns inziens zou een dergelijke campagne ook voor dit project zeer nuttig zijn.

Zoals reeds is gezegd, zijn de Iris-ziekenhuizen in Brussel de kampioenen van de Vlaamsonvriendelijkheid. Ze werken bijvoorbeeld nog steeds uitsluitend met Franstalige formulieren. Het Brugmannziekenhuis is een goed voorbeeld. Aangezien ik daar heb gewerkt, weet ik hoe het er daar aan toegaat. Momenteel zijn deze ziekenhuizen praktisch eentalig Frans. Indien de Vlaamse Gemeenschap een campagne zou voeren om deze ziekenhuizen een Vlaamsvriendelijker imago te geven, zou ik dit bijzonder positief vinden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het aanwenden van middelen uit het Vlaams Brusselfonds voor het lokaal sociaal beleid te Brussel

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Linter tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het aanwenden van middelen uit het Vlaams Brusselfonds voor het lokaal sociaal beleid te Brussel.

Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, in tegenstelling tot de rest van Vlaanderen, is in Brussel op het vlak van het lokaal sociaal beleid een samenwerking tot stand gekomen. De betrokken bestuursniveaus willen samen iets uitwerken dat op het lokaal sociaal beleid kan aansluiten.

Gedurende de bespreking van haar beleidsnota tijdens de plenaire vergadering heeft minister Vervotte verklaard dat ze de samenwerking in Vlaanderen om die reden wil vertragen. In Brussel is alles blijkbaar goed verlopen en zullen drie proefprojecten tot stand worden gebracht.

Jammer genoeg is het decreet op het lokaal sociaal beleid een decreet zonder middelen gebleven. Blijkbaar is nu een actieplan voor de toepassing van het decreet in Brussel opgesteld. Minister Vervotte heeft beloofd in 2005 een opstartsubsidie voor de sociale lokalen en voor een coördinator te verstrekken. De Vlaamse Gemeenschap heeft in onvoldoende middelen voorzien om de drie proefprojecten in Brussel te ontwikkelen.

Bij de voorstelling van haar eigen beleidsnota in de VGC heeft staatssecretaris Grouwels verklaard dat ze wil nagaan in welke mate dit tekort met de middelen van het VGC kan worden opgevangen. Staatssecretaris Grouwels vindt dat ze hiervoor het Vlaams Brusselfonds kan aanspreken. Het Vlaams Brusselfonds wordt ginds trouwens een bodemloos vat genoemd. (*Opmerkingen van minister Bert Anciaux*).

Een aantal mensen vinden dat het om een bodemloos vat gaat.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van de plannen van staatssecretaris Grouwels? Hebt u hierover reeds onderhandelingen met haar gevoerd? Zo ja, over welke bedragen gaat het? Wat is uw standpunt?

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Mevrouw de voorzitter, de uitvoering van het decreet op het lokaal sociaal beleid is in Vlaanderen uitgesteld. Voor de uitvoering van het decreet in Brussel bestaan nog geen concrete bepalingen. In het Vlaams regeerakkoord staat dat deze bepalingen er moeten komen en dat een akkoord met de VGC moet worden afgesloten.

De uitvoering van het decreet op het lokaal sociaal beleid in Brussel plaatst ons voor grote uitdagingen. Door de beperkte budgettaire middelen zullen we zeer efficiënt te werk moeten gaan. Zoals ik vorige week in de VGC reeds heb gezegd, is de relatie tussen de verschillende op til staande projecten, meer bepaald de woonzorgzones, het zorgnetwerk en het lokaal sociaal beleid, hiervoor zeer belangrijk.

Ik zal even een voorbeeld geven. Het rapport van de Brusselse Welzijnsraad over het lokaal sociaal beleid maakt gewag van een databank van initi-

Roex

atieven die de hulpverlener van het sociaal loket in staat moet stellen om juiste en correcte informatie over de Nederlandstalige dienstverlening in de welzijnssector te geven. In het kader van het zorgnetwerk wordt een databank van alle medische zorgverstrekkers, met inbegrip van de thuiszorgorganisaties en -verleners ontwikkeld. Verder wordt een databank opgesteld van alle welzijnsvoorzieningen die een hulpverlener in een sociaal lokaal kan gebruiken.

Aangezien we efficiënt te werk moeten gaan, zouden we moeten proberen om deze databanken te laten samenwerken en de overlappingsen tussen de verschillende projecten te bundelen. De projecten met betrekking tot het zorgnetwerk, de woonzorgzones en het lokaal sociaal beleid vertonen een beweging in de richting van een grotere efficiëntie en een betere programmatie van de medische zorg- en welzijnsvoorzieningen in Brussel. Om budgettaire problemen te voorkomen, moeten we die projecten samenvoegen.

Mijnheer de minister, bent u van plan die beweging te stimuleren, of wilt u de drie projecten zonder dwarsverbindingen uitvoeren?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, mijn diensten en ikzelf zijn uiteraard op de hoogte van dit initiatief. Ik heb me er financieel toe geëngageerd om het lokaal sociaal beleid met middelen van het Vlaams Brusselfonds mee op te starten.

Ik heb trouwens de indruk dat hier iets zeer merkwaardigs aan de hand is. We zullen in 2005 een aantal zaken in Brussel realiseren. In Vlaanderen valt er op dit terrein evenwel nog niets te bekenen. Voor één keer heeft Brussel een voorsprong – het hoeft niet altijd kommer en kwel te zijn.

Op 3 maart 2004 heeft het Vlaams Parlement het decreet betreffende het lokaal sociaal beleid goedgekeurd. In artikel 2 staat dat het decreet op het grondgebied van het tweetalige Brusselse Hoofdstedelijke Gewest niet van toepassing is en dat de Vlaamse Regering een convenant met de VGC zal afsluiten om de doelstellingen van het decreet ook in Brussel te bereiken.

Om de uitvoering van het decreet voor te bereiden en van nabij op te volgen, is een werkgroep Brussel opgericht. Die werkgroep bestaat uit vertegenwoordigers van de bevoegde administraties, van het werkveld en van de kabinetten van de drie collegeleden van de VGC, van minister Vervotte en van mezelf. De werkgroep Brussel heeft, rekening houdend met de Brusselse context, een concept voor het lokaal sociaal beleid uitgetekend. Hierbij is een organisatiestructuur en een stappenplan opgesteld. Als leidraad is de verzoening tussen een passend globaal beleidskader en het streven naar een laagdrempelige, toegankelijke dienstverlening gehanteerd.

De Vlaamse Gemeenschap en de VGC staan achter de in de conceptnota geschetste krijtlijnen en voorstellen. Beide overheden zijn bereid engagementen in verband met een experimentele opstartfase aan te gaan. Het is de bedoeling op deze wijze een sociaal huis of, zoals het hier vaak wordt genoemd, sociaal lokaal tot stand te brengen. Tijdens de experimentele fase zullen de engagementen van beide reeds vermelde overheden het mogelijk maken om drie pilootprojecten op te starten. Net zoals in de conceptnota en in het projectvoorstel van de Brusselse Welzijnsraad staat beschreven, zal op drie verschillende locaties een sociaal lokaal worden opgericht.

Minister Vervotte, bevoegd voor het bevoegdheidsdomein Welzijn, zal namens de Vlaamse Gemeenschap een eenmalige financiële injectie geven. Op die manier willen we het opstarten en het uitbouwen van de experimenten ondersteunen. In totaal gaat het hier om 60.000 euro.

In mei 2006 loopt de experimentele fase ten einde en zal de financiering door de Vlaamse Gemeenschap worden stopgezet. Het is nog niet helemaal duidelijk wie de kosten nadien zal dragen. De meeste betrokkenen kijken in dit verband naar de VGC. Ik ben alvast van mening dat dit een taak van de VGC is.

Op elke locatie zal aan het sociaal lokaal een half-tijdse coördinator worden toegewezen. Deze toewijzing en de bijbehorende financiering is in handen van drie partners.

De eerste partner is de Vlaamse Gemeenschap. Als minister van Brussel heb ik hiervoor in 2005 42.600 euro uit het Vlaams Brusselfonds vrij-

Anciaux

gemaakt. Het project zal tot april 2006 lopen en zal de Nederlandstalige bejaarden in Brussel ten goede komen. De inhoudelijke conceptualisering van het project vertrekt vanuit de idee van woonzorgcentra. We volgen hierbij de formuleringen van het Seniorencentrum Brussel. In verband met het uitstippelen van de woonzorgcentra zijn reeds grote prioriteiten gelegd. Ganshoren, de Noord-Westzone en de Noordzone worden hierbij alleszins als prioriteiten beschouwd.

De tweede partner is de VGC. De VGC zal voor deze participatie 55.000 euro van het Stedenfonds aanwenden. De derde partner is de Brusselse Welzijnsraad, die hiervoor een gedeelte van de toegekende conventiemiddelen zal gebruiken.

De werkgroep Brussel zal voor de sturing van de pilootprojecten instaan. De wens om het lokaal sociaal beleid in Brussel concreet vorm te geven, is reëel. De Vlaamse Gemeenschap en de VGC ondersteunen de inspanningen volop.

De vraag van mevrouw Roex is niet nieuw. Onze acties moeten een versterkend en geen afremmend effect hebben. Het zou dom zijn om drie databanken, respectievelijk voor de zorgzones, voor het virtueel zorgnetwerk en voor het lokaal sociaal beleid, te ontwikkelen. Indien de drie databanken op elkaar kunnen inspelen, lijkt het me veel verstandiger ze te laten samenvloeien. Ik zal mijn administratie de opdracht geven om na te gaan in hoeverre dit mogelijk is. Deze samenvloeiing mag geen vertragend effect hebben. Ik zal alleszins met deze opmerking rekening houden.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de minister, ik ben blij dat u rekening wil houden met de ouderenzorg en dat u de middelen van het Vlaams Brusselfonds voor zorgverstrekking wil inzetten.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Wat het uitbouwen van de databanken betreft, gaat het me niet enkel om de efficiëntie.

Ik kom zelf uit een huisartsenfamilie. Ik heb vastgesteld dat mensen hun huisarts vaak allerlei vragen stellen die iets met het lokaal sociaal beleid te maken hebben. Een sterker verband tussen de artsen- en de welzijnswereld zou positieve gevolgen hebben. We zullen in een stad als Brussel nooit in staat zijn heel wat grote projecten inzake nauw bij elkaar aansluitende thema's op poten te zetten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.21 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

